

นิทานเรื่อง อัศวินกระดาศวิเศษ

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีเจ้าหญิงผู้แสนสวยพระองค์หนึ่งทรงถูกยักษ์ใจร้ายจับตัวไปจากพระราชวัง

พระราชาก็เป็นพระบิดาจึงส่งกองทหารให้ติดตามไปช่วยเจ้าหญิง แต่ด้วยร่างกายที่ใหญ่โตมโหฬารของยักษ์ ประกอบกับความดุร้ายและวิชาอาคมอันแก่กล้า กองทหารจึงแตกกระเจิงไม่อาจช่วยเจ้าหญิงให้กลับมายังพระราชวังได้ ด้วยเหตุนี้ พระราชาก็จำเป็นต้องออกไปติดประกาศตามทีต่าง ๆ เพื่อขอให้คนดีมีฝีมือจากทั่วทุกสารทิศอาสาช่วยเจ้าหญิง

แม้พระราชาก็ทรงตั้งรางวัลอย่างงามให้แก่ผู้ช่วยเจ้าหญิงได้สำเร็จ แต่เพราะยักษ์ตนนี้ขึ้นชื่อในเรื่องความดุร้ายและวิชาอาคม ใครต่อใครจึงพากันเกรงกลัวจนไม่กล้าไปช่วยเจ้าหญิงเลยแม้แต่คนเดียว

โชคดีที่ในขณะนั้น มีชายหนุ่มพเนจรคนหนึ่งเดินทางผ่านมาในเมืองและเห็นประกาศของพระราชชายหนุ่มจึงอาสาไปช่วยเจ้าหญิงโดยมิได้หวังรางวัลแต่อย่างใด ชายหนุ่มคิดเพียงว่าเขาอยากช่วยเจ้าหญิงผู้แสนสวยให้ปลอดภัยจากยักษ์ใจร้ายก็เท่านั้น

ชายหนุ่มพเนจรเป็นคนที่มึนใจดี ทั้งยังมีสติปัญญาอันเฉลียวฉลาดและมีของวิเศษเป็นกระดาศขนาดต่าง ๆ ที่สามารถนำมาพิบเป็นสิ่งมหัศจรรย์อะไรก็ได้ตามแต่ใจปรารถนา

เมื่อพระราชาทรงอนุญาตให้ชายหนุ่มไปช่วยเจ้าหญิงได้ ชายหนุ่มพเนจรจึงหยิบกระดาศวิเศษสี่เหลี่ยมแผ่นใหญ่ออกมา แล้วคิดหาทางพิบกระดาศวิเศษเป็นอะไรสักอย่าง เพื่อใช้มันช่วยเจ้าหญิงที่ถูกยักษ์จับไปขังเอาไว้ในถ้ำเวทมนตร์ซึ่งอยู่บนภูเขาที่อยู่ไกลโพ้น

ชายหนุ่มใช้เวลาคิดอยู่สักพัก จากนั้น เขาก็ตัดสินใจพิบกระดาศวิเศษให้กลายเป็นเครื่องบินขนาดใหญ่ ชายหนุ่มลงมือพิบ พับ แล้วก็พับ ไม่นานนัก เครื่องบินที่ทำจากกระดาศวิเศษก็เสร็จสมบูรณ์ ชายหนุ่มรีบกระโดดขึ้นไปนั่งบนเครื่องบิน แล้วสั่งให้เครื่องบินมุ่งหน้าตรงไปยังภูเขาซึ่งเป็นที่อยู่ของยักษ์ทันที

ยิ่งเครื่องบินบินเข้าใกล้ภูเขาเวทมนตร์มากขึ้นเท่าใด หมอกควันก็ยิ่งปกคลุมจนชายหนุ่ม มองเห็นเส้นทางได้ยากมากขึ้นเท่านั้น และก่อนที่จะมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น ชายหนุ่มจึงตัดสินใจบังคับให้เครื่องบินค่อยๆ ร่อนลงสู่พื้นดินอย่างนุ่มนวล

หลังจากนั้น ชายหนุ่มก็หยิบกระดาศวิเศษอีกแผ่นออกมาแล้วลงมือพิบกระดาศครั้งใหม่ โดยคราวนี้เขาตั้งใจที่จะพิบกระดาศวิเศษให้กลายเป็นกบภูเขา เพื่อใช้มันไต่เขาสำหรับการเดินทางภาคพื้นดิน

ชายหนุ่มลงมือพับกระดาษพิเศษด้วยความมุ่งมั่น เขาพับ พับแล้วก็พับ ไม่นานนัก กบฏเขาที่พ่นขึ้นมา
จากกระดาษพิเศษก็เสร็จสมบูรณ์

เมื่อกบที่พ่นขึ้นจากกระดาษพิเศษเริ่มมีชีวิต ชายหนุ่มก็รีบกระโดดขึ้นขี่หลังของเจ้ากบแล้วกบฏเขาก็
พานายของมันไต่ขึ้นสู่ยอดเขาเวทมนตร์ที่สูงลิบ

เมื่อกบฏเขาพาชายหนุ่มมาถึงปากถ้ำของยักษ์ สิ่งที่ชายหนุ่มเห็นก็คือหมาเวทมนตร์ตัวใหญ่ ที่นอนเฝ้า
ปากถ้ำด้วยแวตาดมิงทั้ง

ชายหนุ่มแอบซ่อนตัวอยู่หลังเหลี่ยมหินที่อยู่ไกลออกไปเพื่อไม่ให้หมาได้กลิ่น จากนั้น เขาก็ค่อย ๆ ใช้
ความคิด แล้วลงมือพับกระดาษพิเศษอีกครั้ง โดยคราวนี้ เขาตั้งใจพับกระดาษให้กลายเป็นปืนรูปสามเหลี่ยม
ชนิดพิเศษ

ชายหนุ่มลงมือพับกระดาษพิเศษตามที่เขาคิด เขาพับ พับ แล้วก็พับ ไม่นานนัก ปืนสามเหลี่ยมชนิด
พิเศษซึ่งสะบัดแล้วทำให้เกิดเสียงดังกึกก้องก็เสร็จสมบูรณ์

ชายหนุ่มเฝ้ารอเวลาอย่างอดทนจนบรรยากาศรอบตัวเงียบสงบ เมื่อได้จังหวะ เขาก็สะบัดปืน
สามเหลี่ยมจนมันส่งเสียงออกมดั่งปัง!

เมื่อหมาเวทมนตร์ได้ยินเสียงปืน มันก็ตกใจจนเวทมนตร์แห่งความดุร้ายที่ยักษ์ร้ายคาถากำกับเอาไว้
มลายหายไปจนหมดสิ้น เมื่อหมาได้สติ มันก็รีบวิ่งหนีลงจากภูเขาของยักษ์ใจร้ายอย่างไม่คิดชีวิต

หลังจากจัดการกับหมาเวทมนตร์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ชายหนุ่มก็เดินเข้าไปในถ้ำของเจ้ายักษ์ได้อย่าง
สบายใจ แต่อนิจจา! เมื่อชายหนุ่มเดินเข้าไปในถ้ำได้เพียงไม่กี่ก้าว ชายหนุ่มผู้กล้าหาญก็กลับต้องเผชิญหน้า
กับเจ้ายักษ์ใจร้ายโดยที่เขาแทบไม่ทันได้ตั้งตัว

ชายหนุ่มเห็นยักษ์หันมามองที่ตัวเขาซึ่งเป็นผู้บุกรุกด้วยสายตาอันน่าสะพรึงกลัว ในขณะที่เดียวกัน
เขาก็เห็นเจ้าหญิงผู้น่าสงสารถูกยักษ์ใจร้ายขังเอาไว้ในกรงโดยห้อยลงมาจากเพดานผนังถ้ำ ชายหนุ่มเชื่อว่าเขา
คงไม่มีเวลาพับกระดาษพิเศษให้กลายเป็นอาวุธต่อสู้กับเจ้ายักษ์เป็นแน่ และเจ้ายักษ์ก็ทำท่าเหมือนพร้อมจะ
จัดการกับเขาได้ทุกขณะ สิ่งเดียวที่ชายหนุ่มพอจะทำได้ก็คือ การหาวิธีเอาชนะยักษ์ด้วยสติปัญญาที่เขาได้อยู่

ชายหนุ่มผู้กล้าหาญพยายามตั้งสติแล้วคิดหาทางจัดการกับเจ้ายักษ์ด้วยวิธีที่ยักษ์คาดไม่ถึง เขาพยายามประมวลความคิดอย่างรวดเร็วที่สุด และในชั่วเสี้ยววินาทีหนึ่ง...ความคิดอันแสนวิเศษก็สว่างวาบขึ้นในใจของเขา

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ชายหนุ่มเคยได้ยินมาว่า ในโลกใบนี้ไม่มีใครสามารถพับกระดาษทีละครึ่งแผ่นไปเรื่อย ๆ ได้เกิน 9 ทบ เพราะการพับกระดาษทีละครึ่งแผ่นในแต่ละทบนั้น จะทำให้กระดาษหนาขึ้นและแข็งแรงขึ้นจนเปรียบได้กับเหล็กเพชรเลยทีเดียว

ด้วยเหตุนี้ ชายหนุ่มจึงตัดสินใจออกอุบายขมยักษ์ว่า เจ้ายักษ์ช่างแข็งแรงและเก่งกาจอย่างหาที่เปรียบไม่ได้ ชายหนุ่มพยายามป้อยอยักษ์ต่าง ๆ นานา จนกระทั่งยักษ์เริ่มตายใจ ชายหนุ่มก็แกล้งทำสีหน้าผิดหวัง แล้วบอกเจ้ายักษ์ไปว่า

“แต่น่าเสียดายเหลือเกินที่มีสิ่งหนึ่งแข็งแรงกว่ากำลังของท่าน มันเป็นสิ่งที่ท่านไม่สามารถใช้พลังกำลังเอาชนะมันได้ ซึ่งมันก็คือ...การเอาชนะกระดาษธรรมดาๆ 1 แผ่นด้วยการ พับมันทีละครึ่ง ๆ ให้ได้เกิน 9 ทบ”

เมื่อเจ้ายักษ์ได้ฟังถ้อยคำของชายหนุ่ม มันก็รู้สึกแปลกใจและโมโหโหโโสไปในเวลาเดียวกัน การพับกระดาษทีละครึ่งแผ่นไปเรื่อย ๆ มันจะยากตรงไหน? กระดาษธรรมดา ๆ จะแข็งแรงไปกว่ากำลังของยักษ์ได้อย่างไร? เมื่อชายหนุ่มเห็นเจ้ายักษ์ติดกับดักที่เขาวางไว้ ชายหนุ่มจึงแกล้งทำหน้าซื่อ ๆ แล้ว ทำทนายเจ้ายักษ์ไปว่า

“เอาอย่างนี้แล้วกัน ถ้าท่านพับกระดาษทีละครึ่ง ทีละครึ่งได้เกิน 9 ทบ ข้าพเจ้าจะยอมให้ท่านจับกินโดยไม่ขัดขืน แต่หากท่านทำไม่ได้ ข้าอยากขอให้ท่านยักษ์ผู้ยอดเยี่ยม, ยิ่งใหญ่และเกรียงไกรกว่าใคร ช่วยปล่อยตัวเจ้าหญิงให้เป็นอิสระจะได้ไหม”

เมื่อยักษ์ใจร้ายได้ฟัง มันก็หัวเราะลั่น เพราะไม่มีทางที่ยักษ์อย่างมันจะพับกระดาษไม่ได้ มันจึงสัญญาว่าหากมันพับกระดาษไม่ได้ มันก็จะยอมปล่อยตัวเจ้าหญิงไป แต่หากมันพับกระดาษได้ มันจะจับชายหนุ่มกินทันที

ชายหนุ่มรีบตกลงตามเงื่อนไข แล้วปล่อยให้ยักษ์เลือกกระดาษที่จะใช้พับได้ตามใจชอบ เมื่อยักษ์ลงมือพับกระดาษ มันลองพับ พับ แล้วก็พับ แต่ไม่ว่ามันจะลองพับกระดาษทีละครึ่ง ทีละครึ่งอย่างไร หรือเปลี่ยนกระดาษจากแผ่นเล็กกระจิวหลิวไปเป็นกระดาษแผ่นใหญ่ขนาดไหน มันก็ไม่สามารถพับกระดาษได้เกิน 9 ทบเลยแม้สักครั้ง ในที่สุด ยักษ์ใจร้ายก็ยอมรับว่ามันพับกระดาษทีละครึ่งแผ่นให้เกิน 9 ทบไม่ได้จริง ๆ

เจ้ายักษ์จึงยอมปล่อยตัวเจ้าหญิงตามสัญญา ทั้งยังชื่นชมชายหนุ่มว่าเป็นคนกล้าหาญแถมยังมีสติปัญญาที่เฉลียวฉลาด (ในการล่อลวงให้มันหลงกล) อย่างหาตัวจับได้ยาก

ชายหนุ่มขอบคุณยักษ์ที่รักษาคำพูด เขากล่าวชื่นชมยักษ์ต่าง ๆ นานาเพื่อผูกมิตร จากนั้น ชายหนุ่มก็ลงมือพับกระดาษพิเศษเป็นม้า แล้วพาเจ้าหญิงขี่ม้ากระดาษกลับไปส่งยังพระราชวัง

เมื่อพระราชาทรงเห็นชายหนุ่มพาเจ้าหญิงกลับมายังพระราชวังได้อย่างปลอดภัย พระองค์ก็ทรงดีใจมาก พระราชาก็ขอร้องให้ชายหนุ่มอยู่คุ้มครองเจ้าหญิงในฐานะอัศวินคู่ใจ

หลายปีต่อมา เมื่อเจ้าหญิงและชายหนุ่มในฐานะอัศวินกระดาษพิเศษได้อยู่ใกล้ชิดกันและได้เรียนรู้นิสัยใจคอกันอย่างลึกซึ้ง ในที่สุด ทั้งคู่ก็ตัดสินใจแต่งงานกันและได้อยู่ครองรักกันท่ามกลางความยินดีของพระราชากับชาวเมืองทุกๆ คน